

Carina Saarloos in Mali

Nieuwsbrief oktober 2010

Lieve familie, gemeenteleden, vrienden en supporters,

Bij deze dan eindelijk mijn verlate nieuwsbrief. Ik wil graag beginnen met de woorden van een lied van Reni en Elisa Krijgsman wat me de afgelopen twee maanden diep geraakt heeft:

1. Als het leven soms pijn doet en de storm gaat tekeer, in een tijd van moeite en verdriet.

Alsof de zon niet meer opkomt en het altijd donker blijft en de ochtend het daglicht nooit meer ziet.

REFREIN: Juist op die momenten als het echt niet meer gaat laat me merken, laat me voelen dat U werkelijk bestaat. Dat uw armen om me heen zijn en uw liefde mij omgeeft dat ik zal zien, als ik terug kijk, dat U mij gedragen heeft.

2. Als ik kom met al mijn vragen met mijn twijfels en mijn pijn. Met mijn angst en onveiligheid.

Dan lijkt de hemel soms van koper, geen gebed komt er doorheen en ik verstik in onzekerheid.

REFREIN:

Bridge: Heer, wilt u mij helpen, als ik moe ben of verward. Dat het geloof in mijn verstand ook zal leven, in mijn hart.

Luister naar dit lied via de volgende link op je computer: http://www.youtube.com/watch?v=a28PKiZ_WbU

De afgelopen maanden waren zeer pittig en er waren regelmatig momenten dat ik het werk in Mali enorm zwaar vond en de storm behoorlijk te keer ging. Juist op die momenten kwam er regelmatig bemoediging: een telefoontje van een vriendin of een pakketje met wat lekkers erin. Maar de mooiste bemoediging kwam van de Heer zelf. God is trouw en draagt jullie en mij op die heftige momenten.

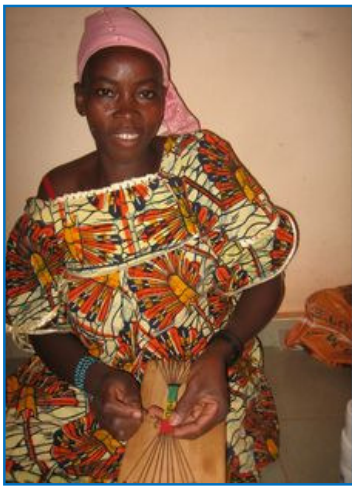
RAHAB CENTRUM

Sinds het vertrek van Sara op 18 augustus, functioneert ons centrum als dagcentrum en niet meer als opvang voor dag en nacht. De vrouwen komen van dinsdag t/m vrijdag voor de verschillende trainingen. De relationele problemen tussen de familie Seke en de rest van het team waren te groot om door te kunnen gaan. Na enkele moeilijke maanden doorstaan te hebben, heeft de familie Seke op 6 oktober het centrum verlaten. We wilden ze graag aan tickets helpen voor hun terugkeer naar Congo, het land waar ze vandaan komen. Jammer genoeg konden ze dit niet accepteren en wilden veel contant geld van ons. Gelukkig zijn we uit elkaar gegaan zonder dat we naar de rechtbank of de politie hoefden te stappen. Dit alles heeft natuurlijk wel een zeer grote druk gelegd op alle vrouwen in ons centrum de afgelopen maanden. Zowel het team als de vrouwen van het trainingsprogramma hebben deuken opgelopen. Zoals mijn keuze van het bovenstaande lied aangeeft was ik zelf ook behoorlijk ontdaan. Voor jullie die mijn weblog niet volgen, wil ik toch de mooiste bemoediging waar ik het hierboven over had met jullie delen. Het volgende bericht plaatste ik op mijn weblog van 2 oktober:

De afgelopen weken waren verre van gemakkelijk hier in Mali.

Vergadering na vergadering aangaande de problemen in ons Rahab-Centrum, terwijl het gewone werk ook doorging. Er waren dagen dat ik me werkelijk mijn bed uit moest praten en bidden omdat ik er erg tegen opzag om weer in gesprek te gaan over het zelfde onderwerp en hetzelfde probleem. Ik vroeg me opnieuw verschillende keren af wat de meerwaarde van het Rahab-Centrum is. Ook worstelde ik zo met de cultuurverschillen dat ik er zelfs over nadacht of mijn tijd hier in Afrika er zo zoetjes aan niet op zit.

Wel, vanmorgen werd ik overweldigd met een enorme bemoediging van de Heer zelf om niet op te geven en 'gewoon' te blijven zaaien. Rond het middaguur ging mijn deurbel en stond Lea, één van de Rahab-teamleden met een voor mij onbekende dame bij mijn poort.

Daar ik de dame niet kende, vroeg ik aan Lea wie ze was en deze vertelde mij dat ze de oudere zus van Louise Dao was (die voor 10 maanden in het Rahab-Centrum was en ons trainingsprogramma volgde).

Ik liet de dames binnen en mijn gedachten gingen terug naar Louise die eind 2007 op een dag ons inloopcentrum binnenkwam. Louise was geen prostituee maar haar verhaal was zo in en in triest dat ik haar graag wilde helpen en een plek in ons trainingscentrum wilde geven. Louise heeft vier kinderen gebaard maar alle kinderen zijn voor hun vijfde levensjaar overleden en dat was reden voor haar man en de rest van de familie om haar te verstoten daar ze ervanuit gingen dat ze 'bezeten' was. Louise was het zonnetje in ons centrum en leerde om armbanden van kralen te maken zoals niemand dat kon (zie foto). In augustus 2008 nam ze afscheid van ons centrum en woonde inmiddels op zichzelf en was een toegewijd christen vrouw. Vanaf die tijd kwam ze met zeer grote regelmaat op vrijdag naar ons centrum om samen te bidden. De djembé bespelen kon ze als geen ander. In de maand juni

van dit jaar kwam ze zelfs nog een hele week naar het centrum om de training in het maken van sappen en siropen te volgen. In mijn weblog van 22 juni zie je haar op de foto.

Begin augustus was Louise voor onbepaalde tijd uit Bamako vertrokken om haar familie in Sikasso te bezoeken. Ze was er klaar voor om ze weer onder ogen te zien.

Dit is wat de zus me vertelde: "Louis werd ziek in Sikasso en ging in de maand september erg achteruit. Het leek erop of ze wist dat ze zou sterven want ze nam van iedereen afscheid. Op 26 september riep ze haar zus en dicteerde haar een brief die ze aan Nyagali (Carina dus) in Bamako moest geven. Op 28 september is Louise in alle rust ingeslapen en naar haar Heer en Heiland gegaan. De zus gaf me de brief die uit een plastic zak met armbanden en dergelijke kwam die Louise nog gemaakt had. De brief bestond uit een warm dankwoord aan mij persoonlijk en aan het Rahab centrum. De liefde die ze ontvangen had in het Rahab-Centrum had haar leven veranderd. De gebeden hadden haar weer kracht gegeven. Ja, schreef ze, zonder Nyagali was ze al lang van deze aardbol verdwenen geweest zonder de Heer te kennen. Wauw, de Heer weet z'n kinderen te bemoedigen of niet soms? Ik was er zo onderste boven van dat mijn hemelse Papa precies wist dat ik een bemoediging nodig had. Wat een goddelijke timing! Opgeven? Vergeet het maar Satan!

- **Dank met mij voor de rust en vrede die teruggekeerd is in het Rahab Centrum**
- **Bid voor heling, vernieuwde visie en dagelijkse leiding en kracht voor het Rahab-team.**
- **Bid voor de familie Seke dat God een diep werk in hun hart zal doen.**
- **Bid voor de 14- jarige Jelika die momenteel bij Dorcas en haar gezin verblijft.**
- **Bid dat we een nieuw echtpaar of twee weduww Vrouwen vinden die in ons centrum willen wonen en leiding aan de jonge meiden kunnen geven.**

MAIL 50 JAAR ONAFHANKELIJK

Op 22 september was Mali 50 jaar een onafhankelijk land en dat werd uitbundig gevierd. Een impressie:

GEVANGENISWERK EN PHILEMON CENTRUM

In de gevangenissen gaat het werk gestadig door. Elke week gaat het team met de dokter en de dominee naar de verschillende gevangenissen. In de gevangenis van Kati brachten we op een dinsdag in juli gloednieuwe sportschoenen waar ik met behulp van de Malinese Sita op een creatieve manier paren van gemaakt hadden. In de jongensgevangenis organiseerden we een dag van sport en spel. Het was boeiend om de lachende gezichten van de jongens te observeren en ze voor een dagje het idee te geven niet in de gevangenis te zijn. We sloten de dag af met een maaltijd. Op geestelijk gebied gebeuren er mooie dingen in de vrouwengevangenis.

Al enige maanden is er een groepje jonge meiden die echt gekozen heeft hun hart aan Jezus te geven. Ze komen trouw naar de vrijdagmiddag-bijbelstudies en vinden het prachtig om de christelijke liederen in het Bambara te zingen, evenals bijbelverzen uit hun hoofd te leren.

Helaas hebben ze nogal wat tegenstand van de vele moslimmeiden te incasseren. Natuurlijk is dat een goede test voor hun prille geloof maar ook wel vermoeiend.

In mijn vorige nieuwsbrief schreef ik dat de jongens van het Philemon-centrum vertrokken waren naar Remar, een opvangcentrum in Burkina Faso. Helaas ging het met Amadou en Bakar niet goed daar. Ze werden onhandelbaar verklaard en terug naar Bamako gestuurd. Met Jean-Claude gaat het wel goed. Hij geniet van de training en aandacht in het Remar-centrum. In ons eigen Philemon-centrum zijn de daken gerepareerd. Ook kregen we een puttenspecialist uit Roemenië op bezoek die gewapend met een GPS ons nieuwe hoop gaf voor het graven van een nieuwe put in de andere hoek van ons centrum.

- ***Bid voor volharding en groei in het prille geloof van Ramatou, Salimata, Nene en Naminim in de vrouwengevangenis.***
- ***Dank en bid voor Jean Claude in het Remar-centrum in Burkina Faso***
- ***Bid voor de nodige fondsen voor het graven van een nieuwe put.***

Komende bezoekers en verlof in Nederland

De komende maanden krijg ik bezoek uit Nederland en wel twee keer. Ik vind het een voorrecht dat Rinus en Ingelien Visser en hun dochter Marije van 18 t/m 29 november naar Mali komen. De familie Visser komt uit mijn thuisgemeente en bovendien hebben we jaren in dezelfde huiskring gezeten. Er is wederzijds respect en genoeg als we in elkaars gezelschap zijn. Ik zie uit naar hun bezoek.

Van 1 t/m 5 december hoop ik Lambrecht en Margriet Buskop voor de tweede maal in mijn huis in Bamako te ontvangen. Ik ken de familie Buskop door de S.V.I.K in Dirksland die regelmatig bingo-avonden organiseren en ook het werk hier in Mali een warm hart toedragen. Zij komen voor een maand naar Mali om ook andere projecten te bezoeken.

Eind maart 2011 hoop ik weer voor drie maanden op verlof naar Nederland te komen. In de maanden april en mei ben ik beschikbaar voor spreekbeurten. Ik zou het erg fijn vinden om velen van jullie te ontmoeten en ook uitgenodigd te worden in jullie gemeenten voor jullie kringavonden, bidstonden, vrouwenochtenden, jeugdavonden en noem maar op, om jullie het één en ander te vertellen en te laten zien aangaande het werk hier in Mali. Wacht niet te lang om een afspraak te maken voor een spreekbeurt, dit kan door een mailtje naar mij te sturen. Heb er zin in om velen van jullie te ontmoeten en bij te praten.

Lieve mensen, het is weer een heel epistel geworden. Rest me nog om jullie te danken voor de trouwe financiële bijdragen. Zonder deze middelen is het werk niet mogelijk. Ik dank in het bijzonder ook hen die trouw voor mij en het werk bidden. Heb het zelf weer zo onder ogen gezien dat gebed broodnodig is en de grote drijfveer is van al het werk.

Ga dus door met jullie ondersteuning in welke vorm dan ook.

Liefdevolle groet van jullie Carina!

Carina Saarloos

Mission Protestante CMA

B.P. 2233 Bamako – Mali

Tel: (00223) 20-22-02-64

GSM (00223)- 66-74-88-78

E-mail: csaarloos@cama.nl

carsaarloos@gmail.com

Web site : www.carinainmali.nl

<http://carinainmali.blogspot.com>

TFC : Fam H. Vogel

Vlasstraat 4

4311 CR Bruinisse

Tel: 0111-482786

E-mail: hvogel@zeelandnet.nl

Giften rekn :4846.74.048

t.n.v. CAMA-zending, Maarn

m.v.v gift Carina Saarloos of

Saarloos projecten

